

[Forsvarsministeren.]

slag, som jeg gik til Finansudvalget med, og jeg fik de nødvendige Bevillinger, saa at Sygehuset kunde bygges omtrent færdigt.

Jeg var saa allerede i 1924, inden Ministeriet Neergaard blev afløst af den socialdemokratiske Regering, inde paa Overvejelser af, hvorledes man skulde anvende det nye Garnisonssygehus. Jeg forsøgte, om der ikke var en Mulighed for at afhænde det til Københavns Kommune; hvis denne vilde give en antagelig Pris for det, mener jeg, man kunde have bygget paa anden og billigere Maade det nødvendige til Hærens syge. Men det lod sig ikke gøre at afhænde det til Kommunen, man interesserede sig i Københavns Kommune ikke for Sygehuset. Jeg var saa inde paa den Tanke, om der var en Mulighed for, at man kunde dele Sygehuset. Det erindres maaske, at der er bygget en Administrationsbygning, to lange Længer, den ene til medicinsk Afdeling, den anden til kirurgisk Afdeling, og midt for Administrationsbygningen en Bygning til Sygeplejerskerne. Jeg var altsaa inde paa en Delingstanke, idet jeg tænkte mig, at der var en Mulighed for, at den ene Længe kunde gaa til Rigshospitalet, som, efter hvad der blev meddelt derudefra, trængte til Udvidelse, og den anden Længe kunde man saa beholde til de militære syge.

Saaledes laa Sagen, da den socialdemokratiske Regering traadte til i 1924. Der er bogstavelig talt ikke foretaget noget som helst angaaende dette Spørgsmaal i de 2½ Aar, vi havde den socialdemokratiske Regering. Det har kostet os en hel Del Penge til Opvarmning og Opsyn derude, men vi har ikke faaet Spor af Nytte af dette store, udmærkede Sygehus. Jeg sagde, at der var ikke foretaget noget som helst i den socialdemokratiske Regerings Tid. Jo, der er foretaget det, at man har puttet Sagen hen i en Komité, oven i Købet i to. Man har nedsat et lille Udvalg, som fik en bestemt Opgave, og til syvende og sidst havnede det i en Kommission, der havde med Statens øvrige Ejendomme at gøre.

Saaдан laa det, da jeg traadte til som Forsvarsminister i den nuværende Regering i December 1926. Da jeg havde beskæftiget mig med Sagen tidligere, var jeg klar over, at man nu maatte have en Afgørelse saa hurtigt, som det var muligt. Jeg maatte imidlertid afvente Kommissionsbetænkning-

gen, og den kom meget sent paa Samlingen sidste Aar. Umiddelbart efter at der var afgivet Betænkning af denne Kommission, hvis Flertal anbefalede, at Sygehuset skulde være fælles for Hær og Flaade, gik jeg til Finansudvalget, idet jeg mente, at hvis det kunde lade sig gøre, skulde vi have Sagen ordnet allerede i sidste Rigsdagssamling. Men Flertallet indenfor Finansudvalget mente, at man ikke i den Tid, der var til Raadighed, kunde afgøre Sagen, og jeg fik derfor en Bevilling paa 135 000 Kr. til at gøre Sygehuset fuldstændig færdigt for, hvorefter Sagen skulde afgøres nu i denne Rigsdagssamling. Jeg tænkte mig da først atter at gaa til Finansudvalget, men jeg blev ret hurtigt klar over, at den bedste Vej var at fremsætte et Lovforslag, saa der kunde blive nedsat et særligt Udvalg angaaende Sagen. Jeg vil nu meget haabe, at det Udvalg, som bliver nedsat, vil fremskynde sit Arbejde saa meget, at vi kan faa en Afgørelse i Aar.

Ifølge den Statistik, som findes i Kommissionsbetænkningen, passer Hospitalets Pladser nogenlunde med det gennemsnitlige Antal syge, der er indenfor Hæren og Flaaden i København og nærmeste Omegn. Der er lidt over 200, og der er 229 Pladser paa Hospitalet. Disse statistiske Oplysninger har jeg faaet ført op til Dato, idet der i en Oversigt, som ledsager Lovforslaget, findes oplyst, at der indenfor Hæren og Flaaden fra Oktober 1926 til Oktober 1927 gennemsnitlig var ca. 208 syge, hvortil maa lægges 10 syge fra Roskilde Garnison, saaledes at man kommer op paa 218, og da der altsaa er Plads til 229, vil man se, at det nye Garnisonssygehus kan blive næsten fuldt optaget.

Jeg er naturligvis klar over, at man straks vil stille det Spørgsmaal: men hvis nu Lovforslaget om Rigets Forsvar bliver vedtaget, vil der saa ikke ske en saadan Ændring med Hensyn til Garnisoneringen, at det nævnte Forhold forrykkes? Dette har jeg ladet undersøge, og det viser sig, at der vil blive nogen Nedgang i Antallet af syge, idet der, naar Omgarnisoneringen finder Sted, vil blive gennemsnitlig ca. 172 syge samt 10 fra Roskilde og Helsingør.

Der vilde derved, og det anser jeg for at være af meget stor Betydning, blive Plads til Invalidere, som kommer herover til Undersøgelse, før de faar tilkendt Invalidere. Det er ogsaa et Forhold, som er om-